

Ud af medicinens mørke

For 14 år siden begyndte Steen at tage receptpligtig medicin. Det gjorde, at han ikke længere havde kontakt til sig selv. Efter en hård kamp mod sin psykiske sygdom føler Steen sig nu mere fri end nogensinde

TEKST OG FOTO: **PERNILLE CEDBAK**

Steen levede et distanceret liv, hvor medicinen stjal al håbet. Han sagde altid nej til at komme på besøg hos naboen, selvom han ikke havde andre planer. Det ændrede sig alt sammen fredag den 13. juni 2014, da han besluttede, at han ikke længere ville være afhængig af sin medicin.

Det store spejlbillede

På grund af sin medicin tog Steen på, og han blev mere og mere utilfreds med sit eget spejlbillede.

”Det spejlbillede med tyve kg på maven – der kunne jeg ikke lide mig selv,” fortæller Steen.

Selv billedet blev heller ikke bedre af, at han følte skam over ikke at kunne arbejde.

”Jeg har igennem mange år hadet mig selv. Tit. Og det tror jeg, har noget at gøre med den fortælling, der kører, om at dem der har arbejde og bidrager – de er noget værd. Og de andre, dem sparker man bare til. Sådan er det lidt blevet.”

Men allerede efter tre dage uden medicin begyndte håbet igen at blomstre for Steen.

At sige ja

Steen drejer nøglen i låsen og åbner døren til naboens lejlighed. Han af-

Fakta om samarbejdet med Aarhus Kommune

- Jobbanken arbejder sammen med Aarhus Kommune om at bringe sindslidende førtidspensionister tilbage til arbejdsmarkedet.
- Jobbanken er et privat initiativ under Beskæftigelsesministeriet, der tilbyder alle førtidspensionister med et følsomt sind opkvalificering og arbejde hos virksomheder i hele landet. I dag er over 1200 førtidspensionister tilknyttet vores tre afdelinger.
- Et konstruktivt samarbejde med Aarhus Kommunes indsats for førtidspensionister betyder, at flere borgere i kommunen får mulighed for at blive økonomisk selvstændige og del af et arbejdsfællesskab.
- Aarhus Kommune kan henvise interesserede førtidspensionister til Jobbankens vejledningsforløb, der oftest vil resultere i en ansættelse i små eller mellemstore virksomheder i området.
- Alle ansættelser med løntilskud bliver godkendt og bevilget hos Aarhus Kommune i afdelingen Integration & Fleksjob.

leverer avisen, som de deler, og tager en smule mælk, som han selv er løbet tør for. Han går ind til sig selv og opdager, at computeren ikke virker. Han beder overboen om hjælp, selvom det er lørdag aften. Der er kommet et fællesskab, hvor Steen bor, og han tænker ikke længere over, hvad andre tænker om ham.

”Hvad jeg ikke har turdet gøre, fordi jeg tænkte på, hvad andre tænkte om mig, det er ikke småting,” siger han.

Mødet med Jobbanken

”Jeg får det blad, der hedder Vital, fra Aarhus Kommune. Der blev jeg fanget af ansigtet af Poul Nyrup Rasmussen, og jeg kendte hans historie med hans datter, der begik selvmord. Der stod så også noget om Jobbanken. Det var min indgang til det her. Så det var en ren tilfældighed, kan man sige,” fortæller Steen.

I Jobbanken bliver Steen mødt med en varme med det samme, han træder ind ad døren. Det har han ikke prøvet før. Han er glad for, at Jobbanken er her, for de er skyld i hans gode udvikling.

Den nye Steen

Steen har tabt sig 20 kg. Han er i god form, og nu høster han gevinsterne af sit hårde arbejde. Han deltog i DHL-løbet i år, hvor det for Steen først og

fremmest gjaldt om at tilfredsstille de høje krav, som han havde til sig selv:

”Jeg håbede, at jeg var kommet under tyve minutter. Det kom jeg så ikke. Der manglede lige 21 sekunder,” fortæller Steen og fortsætter:

”Det bedste ved det hele var måske lidt egoistisk for mig; at mærke den lyst til konkurrence, som jeg kunne genkende fra da jeg var helt lille. Det var rart at kunne mærke det igen. Fordi jeg tænker, at jeg har været på medicin i 14 år og har ikke kunnet mærke min krop. Men nu har jeg tabt mig. Og nu kan jeg igen simpelthen mærke glæden ved det,” forklarer Steen.

Hvem er jeg?

Selvom Steen i dag har det godt og skal til at begynde at arbejde i en lokal idrætsforening, så er det store spørgsmål for ham stadig: Hvem er jeg? For han har været syg i så lang tid, at sygdommen er blevet en stor del af hans identitet, og han skal derfor til at finde ud af, hvem han er uden medicin. Men når man spørger Steen, hvem han er nu, så lyder svaret:

”Jeg er ham, der kan meget mere, end han troede.”

Steen har formået at genvinde håbet, og hvis han ikke får tilbagefald i et år endnu, så bliver han erklæret helt rask. 🍀